

[Stensballe.]

i Udvalget blev der ifølge den Beretning, der foreligger fra den Tid, udtalt Betænkelighed over for det da foreliggende Lovforslags Bestemmelser med Hensyn til de gensidige Forsikringselskaber. Men heretter skulde der altsaa være skabt et Grundlag, saa at de ydre Betingelser for Landstingets Færdigbehandling af Lovforslaget i denne Samling maa anses at være til Stede, og mit Parti er som tidligere villigt til at medvirke til Vedtagelsen af Lovregler, der tager Sigte paa at skabe Sikkerhed for Befolkningen og beskytte den over for de mindre gode Selskaber. Men samtidig maa jeg tilføje, at mit Parti maa ønske, at der optrædes med Varsomhed med Hensyn til Indførelsen af Regler, der kan virke hemmende for de gode Selskabers Virksomhed. Den højtærede Minister udtalte i øvrigt ogsaa sely, at der gennem Loven skulde skabes Betyggelse for Publikum, uden at man derved gik berettigede Erhvervsinteresser for nær.

Efter den omhyggelige Redegørelse, den højtærede Minister fremkom med ved Forelæggelsen, ogsaa angaaende Lovforslagets Detailler, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa Enkeltheder; saa meget mindre som jeg anser alle disse mange forskellige Enkeltheder, der nødvendigvis maa findes i et Forslag af denne Art, for bedre egnede til Drøftelse i et Udvalg. Jeg agter derfor, naar første Behandling er tilendebragt, at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, men jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig Behandling i Udvalget.

H. P. Johansen: Den Lovgivning, vi her beskæftiger os med, har man, efter hvad jeg har bemærket, andetsteds kaldt en Beskyttelseslovgivning for Befolkningen. Det forekommer mig, at det er ikke med Urette, man har brugt denne Betegnelse, naar man tænker paa, i hvor høj Grad Befolkningen ofrer Penge paa Forsikring paa mange forskellige Omraader, og man kunde vistnok tilføje, at det er en Beskyttelseslovgivning, som der i høj Grad er Trang til; det er i hvert Fald en Lovgivning, som efter min Mening burde være gennemført allerede for flere Aar siden. Jeg kunde i den Forbindelse have Lyst til at nævne, at da vi sidste Gang behandlede et Forslag i Lighed med dette, blev det oplyst, at ca. 50 Forsikringselskaber var brudt sammen i Løbet af nogle faa Aar, og at mægtige Millionbeløb var tabt paa den Maade. Det blev paavist, at et Selskab havde haft et Tab paa 14 Millioner, et andet havde mistet stærkt op-

imod 40 Mill. Kr., og i alt omfattede disse Sammenbrud Tab paa flere Hundrede Millioner. Det er aldeles givet, at disse Tab ikke blot har ramt Aktionærerne, men ogsaa Forsikringstagerne, det vil sige Befolkningen. Nu kan der naturligvis være forskellige Grunde til saadanne Sammenbrud, men jeg tror, at en af de væsentligste er, at vi har savnet en Kontrollovgivning paa dette Omraade.

Man kunde ogsaa pege paa, at da vi i forrige Samling behandlede Socialreformen, fulgte der Materiale med, som viste, at der var visse Selskaber, som i hvert Fald i en Periode havde brugt 66 pCt. af Præmien til Administration, medens kun 34 pCt. var anvendt til at dække Skader med; med andre Ord, $\frac{2}{3}$ af de Penge, som Forsikringstagerne havde ydet som Præmie, havde de aldrig nogen Sinde set noget til mere. Man tør vist antage, at naar disse Selskaber har administreret saaledes, har de hvilet paa meget usolid Grund, og at det havde været gavnligt, om vi havde haft en Kontrollov, som kunde have bremset nogle af disse Selskaber i Tide. At det havde været gavnligt for Befolkningen, er der næppe Tvivl om, men det havde sikkert ogsaa været gavnligt for hele Forsikringserhvervet. Thi de gode og solide Selskaber er ikke tjent med, at der drives noget i Retning af Svindel inden for Erhvervet, det kan kun bidrage til at undergrave Tilliden ogsaa til dem. Derfor haaber jeg, at Repræsentanterne for de gode og solide Selskaber vil se med Velvilje paa dette Lovforslag, og at de vil forstaa, at det drejer sig om en Lov, som i Virkeligheden kun kan gavne dem.

Efter disse Par indledende Bemærkninger vil jeg gerne sige et Par Ord om Lovforslagets Omraade, altsaa om, hvilke Selskaber det omfatter, og hvilke Selskaber der helt eller delvis tænkes holdt uden for Lovens Omraade. Da vi for tre eller fire Aar siden beskæftigede os med Loven om Forsikringsaftaler, var der et Spørgsmaal, som i meget høj Grad blev drøftet; det var Spørgsmaalet om, hvorvidt de gensidige Selskaber skulde med ind under Loven eller ej. Jeg tror, man drøftede dette Spørgsmaal næsten en hel Vinter i det Udvalg, der var nedsat, og jeg har det ganske bestemte Indtryk, at man ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag i meget høj Grad har overvejet ogsaa dette Spørgsmaal, maaske ikke just, hvorvidt de gensidige Selskaber skulde omfattes af Loven, men mere, i hvor høj Grad de skulde berøres af denne.

Som det allerede er nævnt, er der to Interesser, der gør sig gældende med Hensyn til de gensidige Selskaber: for det første Kravet